

DRIE GENERATIES

In deze rubriek beantwoorden drie mensen dezelfde vraag, bekeken door de bril van hun eigen generatie. Deze week vertellen drie mannen van de familie VAN CLEEMPOEL hoe zij de kerstdagen beleven.

Kerstmis is het feest van de verwondering

Koenraad (45), Luca (15) en Roland (73) Van Cleempoel. © Jozefien Van Huffel

Zingen met de jeugdbeweging, een fakkel in de hand, en na de middernachtmis door de sneeuw naar huis. Het is het romantische, traditionele beeld van Kerstmis dat Koenraad Van Cleempoel zich herinnert uit zijn jeugd. Met zijn gezin beleeft hij kerst nu echter op een iets andere manier. „Ik vier kerstavond dit jaar bijvoorbeeld voor het eerst in Bergerhout”, zegt Luca Van Cleempoel, de oudste van de vier eigen zonen in het gezin. „Ik ga opdienen voor en praten met mensen in armoede.”

Koenraad en zijn echtgenote zijn dan weer vrijwilliger op twee andere feesten van de Sint-Egidiusgemeenschap. Dat doen ze al twintig jaar. Ze leerden elkaar dan ook kennen bij de gemeenschap. „Kerstmis is het feest van de verwondering, van het idee dat iets heel belangrijks begint met iets heel kleins”, zegt hij. „Na de bedachtzame en de waakzame houding waarmee we de advent associëren, is het tijd

voor concrete daden van beschikbaarheid voor de zwakkeren.”

„We leven in een tijd van masterplannen, van grote oplossingen voor grote problemen”, vervolgt hij. „Is het dan niet mooi dat je een verschil kunt maken met een kleine daad? Christus vraagt niet meer van ons dan dat. Ziedaar de makkelijk verteerbare, zintuiglijke boodschap van Kerstmis. Wie ingaat op dat apèl en Gods menswording beleeft in een concrete daad, helpt ook zichzelf, elk jaar opnieuw.”

„Persoonlijk vind ik het jammer dat Kerstmis voor weinig mensen om die beleving draait”, vult Luca van Cleempoel aan. „Ik hoor van klasgenoten dat in deze periode vaak grote sommen geld naar geschenken gaan, terwijl ik het gevoel heb dat veel mensen helemaal niets meer nodig hebben. Kunnen we dat geld niet beter delen met anderen die het wel kunnen gebruiken, met iemand in Aleppo? Er moet echter wel worden gefeest, dat vind ik ook.”

Grootvader Roland Van Cleempoel wees zijn zoon ooit de weg naar de Sint-Egidiusgemeenschap. „Zelf ervaar ik Kerstmis als het feest van de vernieuwing”, zegt hij. „We zullen opnieuw beginnen en het zal beter zijn. Die belofte van een betere toekomst draagt ieder kind in zich. De cyclus van wraak en actie wordt doorbroken door een baby. Bovendien vieren we op 25 december de mooiste liefde die er bestaat, die tussen moeder en kind. Ik vind het tekenend dat God op de wereld kwam via een zwangere vrouw. Dat is een akte van nederigheid, al tweeduizend jaar.”

Roland Van Cleempoel werkte jarenlang als havenarts. Hij leefde de kerstperiode op scheppen uit alle hoeken van de wereld. „Toen Rusland een punt zette achter het communisme, was Kerstmis het eerste feest dat opnieuw werd gevierd”, zegt hij. „Voor veel andersgelovigen is het vreemd, een God die net zoals wij geboren wordt en boven-

dien sterft aan het kruis, en toch laat het kerstfeest en de bijbehorende solidariteit niemand onberoerd. Mensen verwachten ook iets van christenen rond Kerstmis en dat is goed. In Schoten, waar ik woon, gaan de omhalingen in de kersttijd dit jaar naar een gezin dat alles verloor in een brand en naar minderjarige Afghaanse vluchtelingen. Als we willen zorgen voor elkaar, dan wel voor hen.”

„Grote sommen geld die naar geschenken gaan die niet nodig zijn, kunnen we die niet delen?”

„Soms moeten we minder in het verleden leven”, besluit Luka Van Cleempoel. „Dat de kerken leger zijn dan vroeger, is geen nieuws. Dat onze kerstfeesten elk jaar groeien wel. Er is hoop voor onze geteisterde wereld, hoop die be-

gint bij de meest nederige van alle mensen.”

„Honderden vrijwilligers komen helpen op kerstavond en kerstdag, vaak in gezinsverband”, knikt Koenraad Van Cleempoel. „Ze doorprikken mee het beeld van het puur commerciële feest en ze tonen aan hun kinderen de actualiteitswaarde van een baby voor wie geen plaats is in de herberg. Geen feest is zo maatschappelijk betekenisvol. En geen gebaar is zo juist als het onthalen van de verstotenen van vandaag in kerken, tijdens de heiligste nacht van het jaar. De Kerk heeft dat beeld nodig. Dat paus Franciscus gelovigen naar de rand van de samenleving zendt, voor mij is dat profetisch. Ik ervaar Kerstmis dit jaar als een uitloper van het Jaar van Barmhartigheid en ik hoop dat het stilaan het begin inluidt van een nieuwe tijd voor de Kerk.”

Jozefien VAN HUFFEL

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen? Schrijf naar **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of e-mail naar lezersbrieven@kerknet.be, met vermelding van uw naam en adres. De redactie behoudt zich het recht lezersbrieven taalkundig te bewerken en in te korten.

Oosten

KERK & leven, 30 NOVEMBER 2016

De oproep van kardinaal Sarah om zich tijdens de eucharistie naar het oosten te keren, verdient navolging. Ik maak er graag enkele kanttekeningen bij.

Het betreft enkel het eucharistische gedeelte van de misviering. Op sommige plaatsen is die praktijk al jarenlang in zwang en ook de paus celebreert in de Sixtijnse kapel aan het hoofdaltaar.

Wanneer de pauselijke vieringen op dergelijke wijze in het openbaar zouden kunnen plaatsvinden, zou dat een krachtig signaal zijn.

Jean-Jacques DECLERCQ, Aalter

Kerkenplan (1)

KERK & leven, 30 NOVEMBER 2016

We moeten ons de vraag stellen wie eigenaar van een kerkgebouw is. Vele gemeentebesturen menen dat de kerken hun eigendom zijn. Dat is moreel zeer discutabel. Alles wat Napoleon als

bezetter deed, was ten gronde onwettig. Hij nam landgoederen, pastorieën en gebouwen af zonder vergoeding.

Hoe veel gronden die de OCMW's nu nog bezitten, zijn in feite geconfisqueerde kerkeigendommen? Ook vele anderen verkregen hun bezit op een zeer goedkope manier ten nadele van de Kerk.

Ik citeer de pastoor van een Vlaamse dorp, bij de schenking van grond door een grootgrondbezitter aan de kerkfabriek: „Hij geeft slechts terug wat onze eigendom was.”

José DEPOVER, Wijtschate

Kerkenplan (2)

KERK & leven, 30 NOVEMBER 2016

Al zeg ik het zelf, ik ben nog een zeer trouwe kerkganger. Tegelijk ben ik ook zeer begaan met de ruimtelijke ordening en het zuinig omgaan met de openbare ruimte in Vlaanderen. Door de combinatie van beide ben ik

bijzonder gewonnen voor het kerkenplan.

Door het multifunctionele gebruik van een deel van onze kerken komen we daaraan tegemoet. Meer nog, door ruimte te geven aan culturele of opvoedkundige activiteiten in gebedsruimtes, zullen nieuwe en gewezen kerkgangers hopelijk opnieuw de weg vinden naar de plaats waar men in alle rust kan bidden en bezinnen.

André SONNELVILLE, Rekkem

Kardinaal

KERK & leven, 30 NOVEMBER 2016

Het is normaal dat Luk Vanmaercke de loftrumpet over de kardinaal steekt, het is tenslotte zijn broodheer.

De geschiedenis zal het uitwijzen. Ik vind dat de Kerk een vreemde koers aan het varen is, ook in Rome. Wat mij wel hoop geeft, is dat vier kardinalen er intussen anders over denken.

Kristof MEUBUS, via Kerknet

Mijn Stannah Siena, aangepast aan mijn behoeften

Documentatie en gratis prijsofferte op 0800 95 950

info@stannah.be www.stannah.be

Naam + Voornaam .....
 Adres .....
 Postcode ..... Tel : .....
 Stad ..... E-mail .....

Stannah sprl
 Poverstraat 208, 1731 Relegem

Stannah